

искали около 40 хиляди лева. Искусни ездаци се опитвали да възседнатъ този конь, ала неможли. Царьтъ вече заповѣдалъ да отведатъ *неокротимия Буцефалъ*.

Тогавъ се явилъ младия Александъръ и пожелалъ да укроти *Буцефала*. Приближилъ той до дивия конь, хваналъ го здраво за юздата и забѣлжилъ, че коньтъ се плаши отъ сѣнката си.

Александъръ го обърналъ сръщу слънцето, почналъ да го милва, до като си изпусналъ полака горнята дрѣха, а послѣ леко се метналъ на гърба му. Буцефалътъ, като стрѣла полѣтълъ. Бащата и другитѣ, които гледали това, затреперили за живота на юначното момче. Слѣдъ малко всички се забравили на мѣстата си, като видѣли, че Александъръ почналъ да завръща дивия конь нахѣдѣто си иска. Буцефалътъ станалъ, като най-кротъкъ конь.

Филипъ заплакалъ отъ радостъ и като прѣгърналъ сина си, рекълъ му:

— Сине мой, търси за себе си друго царство: Македония е малка за тебе!

На 18 години Александъръ влѣзълъ въ една битка и се върналъ побѣдителъ, а на 20 години станалъ македонски царь. Той царувалъ тъкмо 13 години и 7 мѣсеца, но за толкова кратко врѣме направилъ чудни *завладявания*. Съ своето юначество, съ своятъ умъ и съ своята добра войска той прѣвзелъ почти цѣлия тогавашенъ свѣтъ, който билъ извѣстенъ на хората. Покорилъ *Гърция, Мала Азия, Персия, Индия, Палестина, Египетъ* и навсѣкѣдѣ оставялъ страхъ и почитание.

Които излизали насрѣща му съ оръжие, той